

CAPIȚULU XVIII.

СОББОТА.

Întр'ачеллѣ timpѣ, Iisus ажжѣnsesse ла поале ле мѣntелѣ Калварїѣ.

Пѣдинѣ маї вѣ жосѣ де локѣлѣ ѣnde влестемассе пе Isaак, ши ѣnde ши вѣntпѣрїссе кїпѣлѣ пе сѣдарїѣлѣ Sefafieї, се афлѣ о pesnїntie де ѣnde се фѣчеѣ треї strade; аколо, Iisus се вѣntпедїкѣ де о пеатрѣ, ши кѣзѣ; крѣчеа са се постоголї кѣцї-ва пашї departe де дѣnsѣлѣ.

Nїste oameni карї се дѣчеѣ ла temple авѣрѣ компѣtimire де елѣ, ши zisserѣ вѣ гѣра mare:

— Dar нѣ vedeuї кѣ бїетѣлѣ omѣ стѣ стѣ moарѣ?

— Атѣнчї, кѣцї-ва fariseї, карї вреѣ стѣ се бѣ-кѣре де мѣнка лѣї нїнѣ вѣ капѣтѣ, strїгарѣ кѣtre soldauї:

— Acestї oameni аѣ drentate, ши noї нѣ 'лѣ vomѣ дѣче нїчї odatѣ вї ѣ вѣрѣлѣ Golgoteї, daka нѣ veцї афла пе чїне-ва каре 'лѣ ва ажѣта стѣ-шї дѣкѣ крѣчеа.